

Λόγος περί μοναδικού επαγγέλματος ή του Μοναχισμού

/ [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

(Αγίου Θεολήπτου Φιλαδελφείας)

α΄. Όταν ο νους (και η φαντασία του ανθρώπου) απομακρύνεται από τις εικόνες και επιδράσεις του έξω κόσμου, και μαζεύεται προς τα μέσα, τότε επιστρέφει στον ίδιο του τον εαυτό, δηλαδή γίνεται ένα με τον δικό του, φυσικό τρόπο του σκέπτεσθαι (που είναι τελείως διαφορετικός από εκείνον που αποκτούν όσοι εντρυφούν στα εξωτερικά πράγματα και που γι' αυτό δεν είναι φυσικός αλλά παρά φύση). Και όταν γίνει αυτό, τότε αυτός ακριβώς ο πραγματικός και φυσικός τρόπος του σκέπτεσθαι που είναι ένα κομμάτι της ουσίας του, οδηγείται προς την προσευχή (και προσκολλάται σ' αυτή). Με την προσευχή δε αυτή φθάνει να

γνωρίσει (την ουσία) του Θεού με όλη την δύναμη της αγάπης και τη διάθεση της αγάπης που νιώθει γι' Αυτόν. Όταν γίνει αυτό, τότε κάθε σαρκική (και αμαρτωλή) επιθυμία φεύγει μακριά, και κάθε αίσθηση (απ' εκείνες που οδηγούν στην αμαρτία και αντιστρατεύονται το νόμο του Πνεύματος με την υποδούλωσή της στην αμαρτωλή ηδονή) παύει πλέον να κινείται (και να ενοχλεί). Μάλιστα και αυτές ακόμη οι φυσικές ωραιότητες της γης, φαίνονται άνοστες και αηδιαστικές (χωρίς περιεχόμενο). [\(περισσότερα...\)](#)